

skab for Tiden fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.“

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærereinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2209).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 3491) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov angaaende Ordningen af den højere Undervisning i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Mads Larsen: Det Princip, hvorpaa det Lovforslag, som vi her behandler, bygger, nemlig at Stat og Kommune overtager Skolerne for den højere Undervisning, og at der ydes gratis Undervisning til alle Elever med Undtagelse af saadanne, hvis Forældre i egentligste Forstand kan betegnes som Velhavere, kan jeg paa det radikale Venstres Vegne give vor fulde Tilslutning under Forudsætning af, at der snarest muligt gennemføres en lignende Ordning for alle tilsvarende Sko-

ler i Provinsen. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, udtalte han sig allerede ved Forslagets Forelæggelse som en Tilhænger heraf, men jeg ønsker dog allerede her ved første Behandling at give Ministeren Lejlighed til at give sine Udtalelser herom en bestemtere Form.

Vor væsentligste Grund til at ønske dette Princip gennemført i størst mulig Udstrækning er, at det kun derved bliver muligt for mindre bemidlede at blive nogenlunde ligestillede med de mere velhavende med Hensyn til deres Børns Uddannelse. Efter vor Mening er der ingen Fare for, at en alt for stor Del af Landets Ungdom af den Grund skulde gaa den studerende Vej, thi de økonomiske Ofre, der bliver tilbage for Forældrene i Form af disse unge Menneskers Underhold, vil være tilstrækkelig store til, at kun de Elever, der har særlige Evner og Anlæg, vil blive ført frem ad denne fremdedes ret besværlige Vej. Personlig er jeg Tilhænger af at tage Skridtet over til gratis Undervisning fuldt ud, saa at der ydes gratis Undervisning ogsaa til de velhavendes Børn. Men herom er Meningerne delte indenfor mit Parti som vel indenfor andre Partier paa Rigsdagen, og vi kan derfor akkviescere ved, at der sættes en økonomisk Grænse. Hvorvidt den Grænse, som Lovforslaget her sætter, er den rette, eller den muligvis bør sættes noget lavere, er et Spørgsmaal, som vi er villige til at drøfte i et kommende Udvalg. At sætte den højere vil der sikkert ikke være nogen som helst Anledning til, naar der overhovedet skal opretholdes en økonomisk Grænse.

Hvad angaar Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg blot nævne, at det er med Tilfredshed, jeg bemærker, at der i § 7 gives Adgang til at opretholde private Skoler med Statstilskud. Jeg mener, Ministeren her har truffet det rette i de Betingelser, der opstilles for, at en fri Skole kan opnaa et saadant Tilskud, nemlig at denne Skole og dens Undervisning maa have „et pædagogisk Særpræg af almen Betydning“. Men lad mig indskyde den Bemærkning, at jeg er enig med det ærede Medlem (Moltesen), der talte paa Venstres Vegne, i, at disse frie Skoler bliver og maa efter denne Ordning blive Undtagelser, og at Overgangen til Stat og Kommune bliver Regelen. Det vil naturligt følge af, at man indfører de her nævnte Betingelser for, at en privat Skole kan faa Statstilskud. Nu er en Paragraf som § 7 maa-ske i Virkeligheden overflødig, thi selv om